

OFO-TÉRT-akció szépséghibával

Az áruházak kirakatai öles betűkkel hirdetik a különféle filmfelvevő gépeket. Már leszállított áron is kaphatók a jó minőségű szovjet gépek, nem csoda, hogy sokan kapnak kedvet a vásárlásra. De miért párolog el a vásárlási kedv, hiszen a választék is megfelelő. A baj akkor kezdődik, amikor az új tulajdonos használni akarja frissen vásárolt gépét és filmet akar venni. Az eladó sajnálkozva közli: keskenyfilmekből nagyon rossz az ellátás, s még a hitelakció idejére sem kaptak elegendő mennyiséget. Szeged valamennyi OFO-TÉRT-üzletét végigjártam, a válasz mindegyik ugyanaz volt: már régen hiánycikk. Jellemző, hogy a Tiszsa Áruházban a megnyitás óta csak mintegy 30 tekercs 8 milliméteres filmet kaptak.

Ahogy a filmfelvevő gép keveset ér film nélkül, ugyanígy az OFO-TÉRT akciója sem érhet célt filmekkersek nélkül, sem OTP-akcióval, sem árszállítással.

Matkó István

Tiszalaj-est Szegeden

„Most önöket ki kell ábrándítanom, mert a plakáton azt olvashatták, bevezetőt mond Darvas József, és én — bármennyire is sajnálom — nem Darvas József vagyok.” Ezzel a hangulatos gesztussal konferálta be, a húsz esztendő Tiszalaj jubileumi estjét, majd olvasta fel a Magyar Írók Szövetsége elnökének üdvözlő, táviratát Mocsár Gábor tegnap a Tiszsa Szálló zsúfolásig megtelt koncerttermében. Nem mindenki szerepelhet ma itt — hangzott tovább a megnyitó, s akkor már mindenki körülbelül tudta, kiket is hallhat majd. A szerzők felsorakoztak a pódiumon: Andrassy Lajos, Szepesi Attila, Rigó Béla, Fenákel Judit, Polner Zoltán, Veress Miklós, Simai Mihály, Papp Lajos — és a bevezetőt mondó Mocsár Gábor, az írószövetség dél-magyarországi csoportjának titkára. Helyet kapott még a Szász Károly rendezte műsorban Lódi Ferenc és Kasai Kelemen János.

Tehát lírai antológia ígérkezett, ami az irodalmi estek jellegét tekintve egyetlen lehetséges szerkesztési szempont. Alapjában véve. Hanem erre a kivételesen ritka alkalomra, ami egy vi-

déki folyóirat életében olyan reprezentatív esemény — kicsit mást vártunk. Bármennyire is meglehetősen „tisztább” műsort! Eppolyan változatos, sokszínű programot, mint ahogy húsz évfolyamán keresztül jutott havonta az olvasó kezébe Dél-Alföld irodalmának egyetlen orgánuma. Senkit megbántani nem akaró szándékunk mellett is oda vártuk Dér Endrét, Bárdos Pált vagy éppen Tóth Bélát. Például. De ha már a fentiek szerepeltek, nehezen érteni, miért kellett olyan műveiket bemutatni, melyek a közelmúlt irodalmi rendezvényeiről közönteek vissza a figyelmes közönségnek. Nem akarunk ünneprontók lenni, de nem ártott volna alaposabban, körültekintőbben szétnézni a Tiszalajon?

Persze a közreműködő színművészek — Bánki Zsuzsán, Bókay Mária, Hógye Zsuzsán, Szabó Kálmán és Mensáros László — tényleg nem múltot, hogy ez a jubileumi est valójában csak egyik arcát mutatta be Dél-Alföld jellegzetes, színes irodalmi életének. Legközelebb talán többet kapunk belőle. Bizonyára nem kell rá várni újabb évfordulót.

Nikolényi István

Három egyfelvonásos

A Modern Színpad bemutatója

„Minden jegy elkel” — ez a tábla fogadta szombaton este Szegeden, a Juhász Gyula művelődési otthonban a Modern Színpad bemutatójára kíváncsi érdeklődőket. S nemcsak a jegyek keltek el: 7 órára, a szakadó eső ellenére is, zsúfolásig megtelt a nagyterem.

Kell-e ennél jobb bizonyíték, hogy az a hol kisebb, hol nagyobb mértékben, de kétségtelenül tapasztalt érdeklenség, amely a műkedvelést még néhány év előtt is körülvette, ma már megszűnőben van? Hogy az akkori válságjelenségek helyett bizonyos fellendülés jellemzi ma a műkedvelést. S különösen örömdetes, hogy ez a fellendülés a műkedvelésnek arra az ágára is vonatkozik, amely iránt talán a legnagyobb volt az érdeklenség és a közömbösség: a színjátszókéra.

A közönség hangulatának ez a változása természetesen nem független a csoportok munkájától, a változások végül is erre vezethetők vissza. A válságjelenségek őket érintették legérzékenyebben, legközvetlenebbül, s most már utólag, nyugodtan mondhatjuk, tanultak belőle. „Összeszedték magukat”, jobb, színvonalasabb munkára törekedtek, s mint a Modern Színpad három egyfelvonásosának előadása is bizonyítja, nem eredménytelenül.

Osztozkodás

Először Jack London *Osztozkodás* című egyfelvonásosát láttuk. Kétségtelen, hogy ez a naturalista stílussal felrakott romantikus história nem tartozik a világhírű író legjobb munkái közé. A két rablógyilkos története, akik a mesés értékű rablott ékszereken összevesznek, kölcsönösen megmérgezik egymást, túlságosan rikkolt, sőt talán banális. De ennek ellenére — vagy éppen ezért? — hatásos, s élénk, harsány színei, motívumai miatt szerepei jól, könnyen játszhatók. Hálás darab tehát. Kerpely Juditnak, a Szegedi Nemzeti Színház művészeinek, a Modern Színpad rendezőjének a darab színpadra állításában láthatólag az volt a legfőbb törekvése, hogy a harsány túlzásoktól megvédje a pro-

(Somogyiné felv.)

Molnár Judit és Török Tamás a Williams darabban

dukciót. Ez, úgy érezzük, sikerült: az előadás stílusos, nem „modernizálja” Jack Londont, tehát romantikusan naturalista, de sehol sem túlozza el ezeket a hatásokat.

A két veszekedő rabló szerepét Baricz Zsolt és Szilágyi Károly játszotta. Maga a darab sem hatol e két figura jellemének mélyébe, nincs semmi csodálkozónivaló tehát azon sem, hogy a két szereplő jellemábrázolása is eléggé a felületen mozog. De azt játszásként, amit a szerző megírt, s alakításuk a két alak, a két jellem különbségeit is kiemeli. A harmadik szereplőnek, Molnár Juditnak nem sok dolga volt. Mindössze az volt a feladata, hogy magához vegye a gazdátlanul maradt kincseket.

Beszélj, mint az eső, hadd hallgassalak

A második egyfelvonásos egészen más világba vitt. Szerzője a modern amerikai dráma leghíresebb mestere, Tennessee Williams. A hosszú című, de rövid darab legfőbb értéke, hogy — ezért szerencsés a Modern Színpad választása — tökéletesen visszaadja, összefoglalja a szerző drámaírói világát: arról és úgy beszél, mint Tennessee Williams nagy, háromfelvonásos darabjai. Hangvétele ennek a miniatűrnek is lírai, hősei, akár csak a nagy drámáké, ennek is beteg, sértett lelkek, cselekvésre képtelen emberek. Cselekménye nincs a darabnak, lényege az erőteljes atmoszféra, a szereplők állapotának rajza, ábrázolása.

Ebből következik, hogy a darab szereplőinek összehasonlíthatatlanul nehezebb a feladata, mint az *Osztozkodás* színrevivőé. Itt a cselekmény semmit sem segít a színjátszóknak: minden azon

áll vagy bukik, hogyan ábrázol a szereplő, hogyan mutatja be a figurát, hogyan tükröz egy jellemet. Ebből a szempontból a két közreműködő közül a női főszerepet játszó Molnár Judit alakítását éreztük sikerültebbnek. Játéka illúziót keltő, a jellem, amit ábrázol, teljes. Török Tamás alakítása halványabb, vértelenebb.

Az asszony ördög

A harmadik egyfelvonásos ismét a romantika világába vitt vissza. De Prosper Mérimée egyfelvonásosa, *Az asszony ördög* egészen más, mint az *Osztozkodás*. Ha ott a romantikához rikkolt naturalizmus járult, itt a humor, a satíra, a gúny színt jelentik a többletet. Méghozzá úgy, hogy a naturalizmus az *Osztozkodás*ban fokozta, a gúny itt csökkentette a romantikus hangvétel intenzitását. Ez a fajta tolmácsolás kétségtelenül modernebb, s közelebb áll a mai emberhez, mint az *Osztozkodás*.

A darab a szerző jókedvű antiklerikalizmusának terméke, olyasmí, mint az *ot-tóriszentesség hintaja*, amelyet jónéhány éve a Szegedi Nemzeti Színház Kamaraszínházában láttunk. A két darab között annyi a különbség, hogy Prosper Mérimée satírája itt erősebb, eltökéltebb; magát a „szent ikviziciót” veszi célba.

A közreműködők közül a legkisebb szerepet játszó Notheisz János karakterisztikus alakítását emeljük ki. Gondosan felépített játéka, eleven színeivel, ábrázoló erejével sokat adott a bemutatott sikeréhez. Gergely Éva a „bűnös” nő szerepében teljes jellemet adott: alakításából a figura egyetlen színe sem hiányzott. Baricz Zsolt a főinkvizitor szerepében erőteljes, meggyőző rajzot adott, és sikerült alakítás Szilágyi Károlyé is.

Ókrös László

Nincs C-olaj?

A címben szereplő kérdőjel ugyanis valóságos állapotot tükröz a szegedi benzinkutaknál, mert a gépkocsik sebességváltójában, valamint a motorcsónakok alsó részében használt sűrű C-olaj literes palackokban nem kapható. Legkisebb mennyiségben csak 5 literes kannával vásárolhat a „szerecsens” autós, vagy motorcsónakos. Az Anna-kúti töltőállomáson egyáltalán nem kapható C-olaj. A Lenin körüti kétszoplos kútnál viszont a soros kiszolgáló azt tanácsolta, hogy 5 liternél kisebb mennyiségben valamelyik szerezőnél kell vásárolni sebességváltóolajat.

Ugyan miért ez az elutasítás, amikor a benzinkutaknál kifüggesztett árjegyzékben azt olvashatjuk, hogy C-20-as sebességváltóolaj 1 literes műanyagpalackban 11 forint 50 fillér. Tudakozódunk a C-olaj iránt az ÁFOR szega-

di telepén is. Balogh János helyettes kirendeltségvezető arról tájékoztatott bennünket: ha a töltőállomásoknak nincs literes palackozású C-olajuk, akkor a kútkelvező kötelesek felbontani az 5 literes kannákba csomagolt árut, s a kért mennyiséget kimérni a vásárlónak. Reméljük ezután ez lesz a gyakorlat!

L. F.

INGYEN száraz fapor

tüzelésre, almázásra alkalmas elhordható, Szeged, Göngyölegellátó Vállalat. Alsóvárosi fekete földet 57. (völt Szilványa fátelp). S. 60 100

Riportert kerestek

Pontosabban kerestettek és találtak is négy fiatalember meg egy barna, kerek szemű lány személyében, akik a fővárosi selejtezőkön képviselik majd Csongrád, Békés, Bács-Kiskun megyéket a Szegedet. Így döntött a zsűri vasárnap délután a József Attila Tudományegyetem Liliom utcai klubjában, miután 21 versenyző igyekezett három fordulón keresztül többé-kevésbé bizonyítani riporter képességeit. Ez a bizonygatás is úgy kezdődött, mint minden ilyen vetélkedő: a versenyzők felsorakoztak a zsűri — Békés József, a televízió ifjúsági osztálya helyettes vezetője, dr. Lókós Zoltán, az újságírószövetség országos elnökségének tagja, a Dél-Magyarország főszerkesztője, Imrik László, a KISZ Központi Bizottságának munkatársa, Oláh Miklós, a Csongrád megyei KISZ-bizottság osztályvezetője, Ivanics István, az Ifjúsági Magazin főszerkesztő helyettese, Varga Dezső, a Békés megyei Népiújság szerkesztője — előtt. Fialt riporterjelöltek egyetemről, üzemből, irodából, termelőszövetkezetből, laboratóriumból, a hadseregtől.

A feladat nem volt könnyű, előzőleg már elbírálásra beadott írásokat kellett felolvasni, sorsolással húzott újsághírt tévébemondani, röviden kommentálni. Az általános tájékozottság próbakövének túljutott négy Bács megyei és két-két szegedi, illetve Békés megyei versenyzőült aztán „kamera elé”, ki-ki szabadon választott partnerével háromperces riportot rögtönözni. A mérce tehát magas volt, kicsiben úgyszólván minden, amit egy jó riporternek tudnia kell; általános és széleskörű tájé-

kozottság, találóan kérdésni-tudás, beszédképesség, határozottság, biztos fellépés. És nem utolsósorban fogékonyság a legizgalmasabb problémák, az ifjúság érdeklődését foglalkoztató legjellemzőbb kérdések iránt. Olyasmint kellett produkálni, ami érdekes lehet fiatal tévé-nézőknek.

Problémafelvetésben nem is volt hiány. Szó esett a pályaválasztásról, kulturális szórakozásról, a mezőgazdaság előregedéséről, katonák szabadidejének hasznosabb felhasználásáról, az irodalmi színpadok önművelést segítő, izlésfejlesztő tevékenységéről — egy szóval a mai fiatalok életében valós, aktuális kérdőjelekről. Még a szép magyar beszéd hajdan erős bástyáján esett rést is célba vette egy jöszemű fiatalember. Persze a kivételében, a feltárt, kibontott gondolatok megválaszolásában már több zökkenő akadott. Itt-ott hiányos, pontatlan tájékozottság bukkant elő, vagy éppen lámpaláz, érthető rutintalanság. Nem meglepő ez, a versenyek szükségesszerű tartozéka. Aztán az is kiderült, ezen a pályán — hogy is mondják? — nem árt az újságok lapozgatása, friss politikai események szemlélése. Néhányan bizony elcsúsztak ilyen „narratívákban”. S bár az általános színvonal nem volt valami magas, a vetélkedő tehetségkutató jellege feltételezhetően hasznos tanulságokkal szolgált. (Például néhány fiatal más pályák iránti lehetőségeit „hozta ki” a versenyköréből.) Öten mindenestre a megméretésnél „elégnek találtattak” az országos vetélkedőre: Ambrus György, a József Attila Tudományegyetem klubigazgatója, Matusovszky Zsuzsa, a Békéscsabai Konzervgyár laboránsa, Tóth Gyula, szegedi bölcsészhallgató, Feleky Balázs kalocsai és Márk Péter kiskunfélegyházi „kiskatona”. Sok sikert kívánunk!

N. I.

Szaktárgyi verseny Mórhalmon

A szegedi járás általános iskolásainak vetélkedője

Vasárnap rendezték meg Mórhalmon a szegedi járás általános iskolás tanulóinak fizika-kémia szaktárgyi versenyét. A versenyen húsz hetedik osztályos és huszonöt nyolcadik osztályos tanuló vett részt.

A járási úttörőelnökség oklevelét a hetedik osztályosok versenyében Kovács József és Koch Róbert nyerték. A nyolcadik osztályosok versenyében Asztalos Imre lett az első. Mindhárman a kiskundorozsmai általános iskola tanulói. A nyolcadik osztályosok versenyében második lett Zsemberi László, a kisteleki általános iskola tanulója.

Úttörők kulturális szemléje

Huszonegy szegedi úttörőcsapat mintegy 1500 tagja vett részt azon a hagyományos tavaszi kulturális szemlén, amelyet szombaton és vasárnap rendeztek meg a szegedi úttörőházban. A két-napos vetélkedőn színjátszók, énekkarok, táncosok, bábcsoportok, zenekarok és szolistaszínjátszók mérték össze erejüket.

A szemle végén a zsűri arany oklevéllel jutalmazta a Mező Imre általános iskola kamarakórusát és nagykórusát, a Madách utcai iskola színjátszó csoportját, a Rózsa Ferenc sugáruiti iskola kamarakórusát és nagykórusát, az Úttörőház vonózenekarát, a tanárképző főiskola I. sz.

gyakorlójának és a rókusai zenei általánosnak az énekkarát. Aranyjélményt kaptak: Agoston Ildikó, és Perjesi Zsuzsa, a ságvári gyakorló úttörői, Mándoki Júlia, Matheika Edit, Markó Júlia, Timár Erzsébet, a Zrinyi Ilona általános iskola úttörői, Szűcs Katalin, a Gera Sándor ált. iskola, Tokodi Ilona, a Petőfi I. sz. iskola tanulója, Sajtos Irén, Szőlősy Edit, a tanárképző főiskola II. sz. gyakorlójának és Sántha Imre, Hernádi Hilda, a rókusai zenei általánosnak tanulója.

Ezüst oklevelet 5 csoport, ezüstjélményt 7 szolista, bronz oklevelet 6 csoport, bronzjélményt 16 szolista kaptak.

Szegedi táncosok nyertek

Öt város: Szentés, Békéscsaba, Orosháza, Gyula és Szeged versenyzőinek területi társastánc-vetélkedőjét rendezte meg a KISZ megyei bizottság és a városi tanács vasárnap Szegeden, a Móra Ferenc Művelődési Otthonban. A C-kategóriás versenyben 17 pár három fordulón keresztül küzdött az első hat helyért, ami egyben a szombathelyi országos döntőre biztosított

részvételi jogot. Az első három helyen szegediek végeztek, a Törökgyörgy József-Tárkány Erika, Palánky Tibor-Jakab Ágnes és a Marcsinko Zoltán-Fodor Katalin páros.

A fővárosi szakemberekből álló zsűri még két békéscsabai és egy-egy szentesi, illetve gyulai kettőt pontozott a május 19-én sorra kerülő szombathelyi döntőbe.

A rózsikai Kossuth Tsz-nél 15-20 ltr
cecei paprika
részművelésre
kiadó

Jó állapotban levő, összecsukható

12 kg súlyú aluminium ládák

80×40×40 cm méretben eladók.

Az áru gyűjtőcsomagolására, a mennyiség és minőség védelmére kiválóan alkalmas.

FÜSZÉRT SZOLNOK
Telefon: 23-08.